

A7-0431/2012

19.12.2012

AANBEVELING

over het ontwerp van besluit van de Raad tot sluiting van de tussentijdse overeenkomst tot vaststelling van een kader voor een economische partnerschapsovereenkomst tussen staten in Oostelijk en Zuidelijk Afrika, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds (11699/2012 – C7-0193/2012 – 2008/0251(NLE))

Commissie internationale handel

Rapporteur voor advies: Daniel Caspary

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Overlegprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure (eerste lezing)
- ***II Gewone wetgevingsprocedure (tweede lezing)
- ***III Gewone wetgevingsprocedure (derde lezing)

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerp tekst voorgestelde rechtsgrond.)

INHOUD

	Blz.
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	5
TOELICHTING.....	6
ADVIES VAN DE COMMISSIE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING	11
UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE.....	14

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het ontwerp van besluit van de Raad tot sluiting van de tussentijdse overeenkomst tot vaststelling van een kader voor een economische partnerschapsovereenkomst tussen staten in Oostelijk en Zuidelijk Afrika, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds

(11699/2012 – C7-0193/2012 – 2008/0251(NLE))

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (11699/2012),
 - gezien de tussentijdse overeenkomst tot vaststelling van een kader voor een economische partnerschapsovereenkomst tussen staten in oostelijk en zuidelijk Afrika, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds¹,
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 207, lid 4, artikel 209, lid 2, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0193/2012),
 - gezien artikel 81 en artikel 90, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie internationale handel en het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A7-0431/2012),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en van Madagaskar, Mauritius, de Seychellen en Zimbabwe.

¹ PB L 111 van 24.4.2012, blz.3.

TOELICHTING

In 2000 bereikten de ACS-staten en de EU overeenstemming over nieuwe handelsafspraken die verenigbaar waren met de regels van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), en die het unilaterale stelsel van handelspreferenties dat de EU op dat moment toepaste op de invoer uit de ACS-staten moesten vervangen.

Volgens de overeenkomst van Cotonou, uit hoofde waarvan de ACS-landen in de wereldeconomie worden geïntegreerd, zijn het bevorderen van de duurzame ontwikkeling van die landen en het tot stand brengen van efficiëntere regionale markten met voorspelbare en stabiele regels hoekstenen van die benadering. Deze nieuwe overeenkomsten zouden worden gebaseerd op EU-ontwikkelingssamenwerking om de institutionele en productiecapaciteit van de ACS-landen te vergroten en de nodige aanpassingsprocessen te ondersteunen.

De onderhandelingen over de nieuwe economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) werden in 2002 geopend met de bedoeling ze af te ronden op 31 december 2007. Het stelsel van handelspreferenties van de overeenkomst van Cotonou en de vrijstelling van de WTO-regels die gold voor de toenmalige handelsovereenkomsten tussen de ACS-staten en de EU zouden immers aflopen op 1 januari 2008. Aangezien de EPO's voortbouwen op het regionale integratieproces in de ACS-staten en bijdragen tot versterking ervan, zijn de onderhandelingen op regionaal niveau gevoerd, met zes zelfbenoemde regionale EPO-groepen. In augustus 2007 kwam daar een zevende onderhandelingsgroep bij, gevormd door de Oost-Afrikaanse Gemeenschap.

CARIFORUM is sindsdien de enige regionale groep die een algemene EPO heeft ondertekend.

In de loop van 2007 bleek dat er naar alle waarschijnlijkheid niet met alle regio's algemene EPO's zouden worden afgesloten. Daarom werd een reeks tussentijdse overeenkomsten afgesloten om eventuele verstoringen van de handel voor de ACS-partners ten gevolge van het verstrijken van het handelsstelsel van Cotonou tot een minimum te beperken en tegelijkertijd vorderingen te blijven boeken op weg naar algemene EPO's. Terwijl de tussentijdse overeenkomst aan het nationale goedkeuringsproces werd onderworpen, kregen de landen rechten- en contingentvrije toegang tot de handel in goederen naar de EU via de Verordening inzake markttoegang (Verordening 1528/2007 van de Raad) van 1 januari 2008.

Voor 14 mei 2012 werden de Caribische EPO en de tussentijdse EPO met Papoea-Nieuw-Guinea voorlopig goedgekeurd. Op 14 mei volgden Madagaskar, Mauritius, de Seychellen en Zimbabwe.

Oostelijk en Zuidelijk Afrika (OZA)

OZA is een diverse EPO-groep die bestaat uit eilanden in de Indische Oceaan (de Comoren, Madagaskar, Mauritius en de Seychellen), landen uit de Hoorn van Afrika (Djibouti, Ethiopië, Eritrea en Sudan) en een aantal landen uit zuidelijk Afrika (Malawi, Zambia en Zimbabwe). De oorspronkelijke OZA-groep, zoals die aan het begin van het onderhandelingsproces voor de EPO werd opgericht, omvatte ook de staten Burundi, Kenia, Rwanda, Tanzania en Uganda van de Oost-Afrikaanse Gemeenschap (OAG). Die staten hebben in 2007 evenwel een afzonderlijke tussentijdse EPO afgesloten op basis van de net opgerichte douane-unie van de OAG.

Acht van de elf landen van de OZA-EPO-groep zijn minst ontwikkelde landen. In 2010 bedroeg de totale invoer naar de EU uit de volledige OZA-groep ongeveer 2,88 miljard euro, wat overeenkomt met 0,2% van de totale invoer naar de EU. Het ging vooral om verwerkte tonijn, koffie, rietsuiker, textiel, tabak, afgesneden bloemen en ferrolegeringen. De invoer uit OZA-landen die de tussentijdse EPO hebben gelanceerd, was goed voor ongeveer 70% van de invoer naar de EU uit OZA. De uitvoer van de EU naar OZA bestond hoofdzakelijk uit machines, voertuigen, farmaceutische producten en chemische stoffen en bedroeg in datzelfde jaar ongeveer 3,99 miljard euro. Op het vlak van handel is er weinig concurrentie tussen de EU en de ACS-landen.

Tussentijdse EPO tussen de EU en de OZA-EPO-groep

Aan het einde van 2007 hadden zes staten in de OZA-regio (de Comoren, Madagaskar, Mauritius, de Seychellen, Zambia en Zimbabwe) een tussentijdse overeenkomst afgesloten tot vaststelling van een kader voor een economische partnerschapsovereenkomst met de EU. Deze overeenkomst is een springplank naar een alomvattende EPO en blijft openstaan voor andere landen die in een latere fase willen toetreden. De tussentijdse EPO werd in augustus 2009 ondertekend door vier landen (Madagaskar, Mauritius, de Seychellen en Zimbabwe) en wordt voorlopig toegepast sinds 14 mei 2012.

In artikel 62, lid 5, van de tussentijdse overeenkomst is bepaald dat deze overeenkomst voorlopig wordt toegepast vanaf 10 dagen na de datum van ontvangst van de kennisgeving van voorlopige toepassing van de EG of van de ratificatie of voorlopige toepassing van alle overeenkomstsluitende OZA-staten. Dankzij de voorlopige toepassing kan de overeenkomst worden toegepast voordat alle betrokken partijen hem hebben geratificeerd. Aangezien dit een gemengde overeenkomst is waarbij eveneens alle lidstaten van de EU betrokken zijn, wordt hierdoor kostbare tijd uitgespaard. Bovendien doet een voorlopige toepassing geen afbreuk aan de bevoegdheden van het Parlement. Het Parlement wordt ook tijdig in kennis gesteld van de voorlopige toepassing, in overeenstemming met de interinstitutionele overeenkomsten die zijn bereikt sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. De overeenkomst werd reeds afgesloten in 2008, toen het Verdrag van Lissabon nog niet van kracht was.

Inhoud van de tussentijdse EPO's

In de tussentijdse EPO wordt voorzien in de rechten- en contingentvrije toegang tot de EU-markt voor uitvoer uit Mauritius, Madagaskar, de Seychellen en Zimbabwe. Deze landen zullen hun markt gedurende de komende 15 jaar geleidelijk aan openstellen voor uitvoer uit de EU, met uitzondering van (maximum 20% van de invoer uit de EU) bepaalde producten die de landen als gevoelig aanmerken. Deze uitgesloten producten verschillen van land tot land, maar beslaan hoofdzakelijk landbouwproducten. Voorts bevat de overeenkomst bepalingen inzake oorsprongsregels, ontwikkelingssamenwerking, visserij, handelsbeschermingsinstrumenten en geschillenbeslechting.

Beoordeling

Reeds op 25 maart 2009 nam het Europees Parlement een resolutie aan over de tussentijdse OZA-EPO (P6_TA(2009)0180) waarin het "*... erop wijst dat de tussentijdse EPO's tussen de Europese Unie en de diverse partnerlanden voordelen voor de exporterende landen hebben gehad doordat de status quo na het aflopen op 31 december 2007 van de preferentiële tariefregeling van de Overeenkomst van Cotonou kon worden gehandhaafd, zodat de exportmogelijkheden voor de OZA-landen naar de EU werden behouden en aanzienlijk*

uitgebreid zowel dankzij een volwaardige markt als betere oorsprongsregels". De rapporteur deelt deze mening en stelt voor dat het Parlement zijn goedkeuring hecht aan deze overeenkomst. De volgende punten verdienen bijzondere aandacht.

Partnerschap

Met de overeenkomst wordt het partnerschap tussen de partnerlanden en de EU versterkt. Er worden nieuwe structuren gecreëerd voor de dialoog tussen de partijen (zoals het EPO-comité), die het mogelijk zullen maken om productief samen te werken en een effectief debat te voeren.

Beter handels- en investeringsklimaat

De eerdere handelsbetrekkingen van de EU met de ACS-landen tot 31 december 2007 - die die laatste zonder wederkerigheid preferentiële toegang boden tot de EU-markten - voldeden niet aan de WTO-regels en waren eenzijdig en tijdelijk. De tussentijdse EPO's vormen daarentegen contractuele betrekkingen en bevatten een verbintenis tot rechtenvrije, contingentvrije toegang voor OZA-goederen op basis van het Verdrag en in overeenstemming met de WTO-regels.

Uw rapporteur is ingenomen met de bijdrage die deze verhoogde rechtszekerheid zal leveren tot een beter handels- en investeringsklimaat in de betrokken OZA-lidstaten. Op 14 mei zijn de partijen begonnen met de tenuitvoerlegging van de tariefregelingen waartoe zij zichzelf verbonden hebben in de tussentijdse overeenkomst. Jammer genoeg zijn de pogingen om tot een gemeenschappelijke tariefregeling te komen voor de 4 OZA-staten mislukt en zullen de tarieven dus verschillen naargelang van het land.

De voorlopige toepassing van de tussentijdse EPO zorgt ervoor dat de opname van de vier betrokken OZA-landen in bijlage 1 van Verordening 1528/2007 van de Raad (de Verordening inzake markttoegang die op 20 december 2007 van de Raad werd goedgekeurd) blijvend wordt. Zonder deze voorlopige toepassing zouden de landen na de inwerkingtreding van de wijziging van de Verordening markttoegang nagenoeg allemaal zijn teruggevallen op SAP-niveaus voor preferentiële toegang. Dit zou hun concurrentievermogen in bepaalde sectoren van de mondiale markt ernstig hebben ondermijnd.

Regionale integratie;

De tussentijdse EPO is een volgende stap in het proces op weg naar regionale integratie. De EU kan de regionale integratie niet afdwingen, en tot nu toe hebben slechts vier van de elf OZA-landen besloten om toe te treden. De EU draagt echter wel bij tot de regionale integratie via bepaalde maatregelen, bijvoorbeeld door de handel met de ACS-landen uit te sluiten van de clausule voor meest begunstigde naties en door OZA-landen toe te staan om regionale preferenties te handhaven.

Verbeterde oorsprongsregels

Op verzoek van de ACS-landen die de oorsprongsregels uit de overeenkomst van Cotonou over het algemeen te strikt vonden, heeft de EU de landen die de tussentijdse EPO of EPO ondertekenen en toepassen aangeboden om de EPO-oorsprongsregels te vereenvoudigen of te versoepelen. De EPO-oorsprongsregels zijn niet helemaal nieuw, zij zijn een verbeterde versie van de oorsprongsregels uit de overeenkomst van Cotonou ("Cotonou+"). De belangrijkste verbeteringen in de EPO hebben hoofdzakelijk betrekking op textiel, landbouw en vis.

Vrijwaringsmaatregelen en bescherming van nieuwe industrieën

In de tussentijdse overeenkomst wordt voorzien in voldoende bescherming voor nieuwe industrieën, om de partnerlanden de kans te bieden op een harmonieuze ontwikkeling. Voor de tariefkortingen is een overgangperiode van 15 jaar gepland. De partnerlanden mogen maximum 20% uitsluiten van deze liberalisering. Vrijwaringsmaatregelen kunnen bescherming bieden tegen een plotse stijging van de invoer. De procedures voor de toepassing van deze handelsbeschermingsinstrumenten voorziet ook in overleg. Voorts zal ontwikkelingssamenwerking worden aangewend om de bedrijfs wereld voor te bereiden op de internationale concurrentie en om uitvoerders te helpen om aan de Europese invoernormen te voldoen.

Ontwikkelingssamenwerking

Uw rapporteur is ingenomen met het feit dat een belangrijk deel van de tussentijdse EPO voor ontwikkeling gericht is op de steun die partnerlanden dienen te ontvangen om structurele aanpassingen door te voeren in hun economie en te zorgen voor diversificatie en het creëren van toegevoegde waarde.

De concrete doelstellingen van de steun moeten duidelijk worden vastgesteld. De structuren van de tussentijdse EPO zijn belast met de belangrijke taak om een samenhangende lijst van prioriteiten op te stellen op basis van artikel 36-54 van de tussentijdse EPO en van de ontwikkelingsmatrix in bijlage IV van de tussentijdse EPO.

De partnerlanden uit OZA dienen bij te dragen tot dit hervormingsproces door hun handels- en economisch beleid te herzien met het oog op een beter handels- en investeringsklimaat. Uw rapporteur is tevens ingenomen met het voornemen om te streven naar samenwerking en synergieën met de lidstaten en met andere internationale donoren.

Niet-uitvoeringsclausule

Uw rapporteur wenst erop te wijzen dat het belangrijk is om de tussentijdse EPO te koppelen aan de overeenkomst van Cotonou wat goed bestuur, democratie en mensenrechten betreft. De niet-uitvoeringsclausule dient te worden aangewend om maatregelen te nemen als reactie op situaties zoals de situaties die zich in het verleden hebben voorgedaan met betrekking tot Zimbabwe en Madagaskar. De maatregelen die in 2002 werden getroffen tegen Zimbabwe zijn midden 2012 opgeheven, en momenteel blijven enkel een aantal maatregelen die gericht zijn tegen bepaalde individuen en instellingen en een wapenembargo van toepassing.

De officiële ontwikkelingshulp aan Madagaskar werd in 2009 door nagenoeg alle donoren geschorst ten gevolge van de ongrondwettelijke machtswisseling. Naarmate Madagaskar geleidelijk herstelt van drie jaar politieke onrust, worden de Europese programma's voor ontwikkelingssamenwerking opnieuw opgestart.

Uw rapporteur is van mening dat de huidige situatie in beide landen de goedkeuring van deze handelsovereenkomst niet mag belemmeren. De EU dient uiteraard de situatie in alle betrokken landen in de gaten te houden.

Rendez-vousclausule met het oog op een alomvattende EPO

De tussentijdse EPO bevat een rendez-vousclausule die het mogelijk maakt om de onderhandelingen over de handel in diensten, investeringen, landbouw, oorsprongsregels, sanitaire en fytosanitaire maatregelen (SFM) en technische handelsbelemmeringen, douane- en handelsfacilitering en handelsvoorschriften voort te zetten. Deze kwesties worden momenteel behandeld in de onderhandelingen voor een alomvattende EPO.

De laatste onderhandelingsronde in de aanloop naar een alomvattende EPO vond plaats in november 2011. De voorlopige toepassing van de tussentijdse EPO heeft de partnerlanden en de Europese Commissie ertoe gedreven aandacht te besteden aan de tenuitvoerlegging van de overeenkomst.

Uw rapporteur is van mening dat een goede tenuitvoerlegging positieve gevolgen zal hebben voor de onderhandelingen voor een alomvattende EPO en is daarom ingenomen met deze verschuiving van de aandacht. Uw rapporteur wijst erop dat het belangrijk is om hoofdstukken op te nemen over kwesties als de handel in diensten en investeringen, aangezien deze aspecten de werkelijke drijvende kracht zullen zijn achter duurzame groei en de uitbanning van de armoede in de partnerlanden.

Conclusie:

Uw rapporteur besluit dat de ondertekening van de tussentijdse EPO een noodzakelijk stap is in de richting van duurzame groei in deze regio en onderstreept het belang van doorlopende onderhandelingen over een alomvattende overeenkomst ter bevordering van meer handel, investeringen en een hechtere regionale integratie in de regio.

6.12.2012

ADVIES VAN DE COMMISSIE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

aan de Commissie internationale handel

inzake het ontwerp van besluit van de Raad tot sluiting van de tussentijdse overeenkomst tot vaststelling van een kader voor een economische partnerschapsovereenkomst tussen staten in Oostelijk en Zuidelijk Afrika, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds
(11699/2012 – C7-0193/2012 – 2008/0251(NLE))

Rapporteur voor advies: Judith Sargentini

BEKNOPTE MOTIVERING

Op 7 februari 2004 bestond de oorspronkelijke Oost- en Zuid-Afrika-groep (OZA) die de onderhandelingen over de EPO's met de EU startte, uit 16 landen, waaronder de eilanden in de Indische Oceaan (de Comoren, Madagaskar, Mauritius en de Seychellen), de landen in de Hoorn van Afrika (Djibouti, Ethiopië, Eritrea en Soedan), de Oost-Afrikaanse Gemeenschap (OAG) (Burundi, Kenia, Rwanda, Tanzania en Oeganda) en enkele landen in Zuidelijk Afrika (Malawi, Zambia en Zimbabwe).

Er werden echter uiteindelijk door zes landen overeenkomsten gesloten die tenslotte slechts door vier landen werden ondertekend (Madagaskar, Mauritius, de Seychellen en Zimbabwe), waaronder twee eilandstaten en twee landen waartegen sancties waren afgekondigd. Als er een echte ontwikkelingsagenda ten grondslag gelegen zou hebben aan de interim-EPO's, zouden meer OZA-landen een interim-EPO hebben gesloten en ondertekend.

De tekst van de interim-EPO's voor de vier landen is dezelfde, maar het tariefafschaffingsproces varieert. De Seychellen en Mauritius zullen naar verwachting meer dan 95% liberaliseren en Zimbabwe 79,9%. Madagaskar wordt verondersteld 37% te liberaliseren in de eerste tranche, per 1 januari 2013, wat neerkomt op een verlies aan belastinginkomsten van 42%. De regering van Madagaskar is hier echter nog niet klaar voor en heeft al verzocht om een moratorium van 5 jaar voor de inwerkingtreding van de overeenkomst. Het is discutabel waarom Madagaskar, het enige minst ontwikkelde land (MOL) van de vier (en het eerste waarvoor een interim-EPO inwerking treedt) gedwongen zou moeten worden een interim-EPO te ondertekenen terwijl het nu profiteert van een EBA-regeling ("Everything but Arms"), die gunstiger is.

Het hoge aantal landen dat afvalt tijdens de onderhandelingen wijst erop dat er te weinig "ontwikkelingsagenda" ten grondslag ligt aan de interim-EPO's. Sommige landen die afvallen

zijn van mening dat de interim-EPO's tot een minder gunstige situatie leiden dan de handelsbepalingen van de Overeenkomst van Cotonou.

De overeenkomsten bevatten noch een hoofdstuk over duurzame ontwikkeling noch een mensenrechtenclausule, des te belangrijker nu er tot voor kort tegen twee van de vier ondertekenende OZA-landen sancties waren afgekondigd en ze juist op weg zijn om de crisis te overwinnen (Madagaskar), of juist op het punt staan dat de sancties worden opgeheven mits er nog steeds vooruitgang geboekt wordt met het doorvoeren van de democratische hervormingen (Zimbabwe).

Ratificatie van de interim-EPO's zal regionale integratie verder marginaliseren, wat nog eens verergerd wordt door de verschillen in de tarief liberaliseringsregelingen alsmede door de problemen die verband houden met de oorsprongsregels. Bovendien lijken er geen voorbereidingen te zijn getroffen om iets te doen aan het verlies aan belastinginkomsten. De overeenkomsten voorzien niet in een gedifferentieerde behandeling van MOL's en niet-MOL's naar gelang hun ontwikkelingsniveau. Het is van belang het beginsel van eigen verantwoordelijkheid te eerbiedigen en deze landen in staat te stellen tariefniveaus vast te stellen die overeenkomen met hun industriële ontwikkelingsagenda.

Het Europees Parlement heeft er in zijn resolutie van 5 februari 2009 over de invloed van economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's)¹ op de ontwikkeling uitdrukkelijk voor gewaarschuwd dat wanneer EPO's worden gesloten met afzonderlijke ACS-landen of met een groep landen, waar niet alle landen van een regio onder vallen, dit het gevaar met zich meebrengt dat de regionale integratie wordt verstoord en heeft de Commissie verzocht haar aanpak te herzien, daarbij met dit risico rekening te houden en geen EPO's te sluiten die de regionale integratie in gevaar zouden kunnen brengen.

De Commissie ontwikkelingssamenwerking verzoekt de ten principale bevoegde Commissie internationale handel het Parlement voor te stellen zijn goedkeuring te weigeren.

¹ P6_TA(2009)0051, resolutie van het Europees Parlement van 5 februari 2009 over de invloed van economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) op de ontwikkeling (2008/2170(INI)), PB C 67 E van 18.3.2010, blz. 124.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	6.12.2012
Uitslag eindstemming	+ : 12 - : 10 0 : 2
Bij de eindstemming aanwezige leden	Thijs Berman, Michael Cashman, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Helmut Scholz

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	18.12.2012
Uitslag eindstemming	+: 20 -: 5 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Badia i Cutchet, Nora Berra, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, George Sabin Cutaş, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Franziska Keller, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Henri Weber, Iuliu Winkler, Paweł Zalewski
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Salvatore Iacolino, Silvana Koch-Mehrin, Maria Eleni Koppa, Katarína Neveďalová, Marietje Schaake
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram